

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Dalily Marečkové v právní věci žalobce: **T. H.**, zastoupený Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Karolíny Světlé 14, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **1) Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, 112 16 Praha 2, **2) Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. Spr 4256/2010,

t a k t o :

- I. Žaloba proti žalovanému Městskému soudu v Praze se zamítá.**
- II. V řízení o žalobě proti žalovanému Městskému soudu v Praze nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Řízení o žalobě proti žalovanému Ministerstvu spravedlnosti se zastavuje.**
- IV. V řízení o žalobě proti žalovanému Ministerstvu spravedlnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti podanou u Městského soudu v Praze domáhal, aby soud žalovanému Městskému soudu v Praze uložil povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 26. 11. 2010, vyřizované Městským soudem v Praze pod sp. zn. Spr 4256/2010, a aby dále žalovanému Ministerstvu spravedlnosti uložil povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o stížnosti žalobce ze dne 20. 12. 2010 a o stížnosti žalobce ze dne 17. 1. 2011 na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 26. 11. 2010, pod sp. zn. Spr 4256/2010.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 12. 2011, aj. Nad 35/2011-18, věc přikázal Krajskému soudu v Praze.

Ze správního a soudního spisu vyplynuly tyto pro věc podstatné skutečnosti:

Žalobce se žádostí ze dne 26. 11. 2010, podanou téhož dne, u Městského soudu v Praze domáhal poskytnutí informace o obsahu spisu správy tohoto soudu sp. zn. St 114/2009 týkajícího se vyřizování žalobcovy stížnosti a o obsahu všech podkladů, které sloužily k prošetření této stížnosti, bez ohledu na to, zda jsou součástí tohoto nebo jiného spisu. Městský soud v Praze žalobce přípisem ze dne 30. 11. 2010, který byl žalobci doručen dne 4. 12. 2010, vyzval k upřesnění žádosti. Podáním ze dne 20. 12. 2010, podaným téhož dne, žalobce na výzvu reagoval a současně podal proti postupu Městského soudu v Praze stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Dne 22. 12. 2010 Městský soud v Praze ve smyslu § 17 odst. 1 a 3 zákona o svobodném přístupu k informacím žalobce vyzval, aby zaplatil úhradu v částce 398 Kč, a to do 60 dnů ode dne doručení výzvy. Tato výzva byla žalobci doručena dne 28. 12. 2010. Dne 17. 1. 2011 podal žalobce další stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace, v níž mimo jiné brojí proti výši požadované úhrady. Dále pak vznáší námitku podjatosti proti předsedovi Městského soudu v Praze JUDr. Janu Sváčkovi.

Dne 21. 1. 2011 Městský soud v Praze předložil Ministerstvu spravedlnosti spis k rozhodnutí o stížnosti, který tam byl doručen 24. 1. 2011. Dne 28. 2. 2012 Ministerstvo spravedlnosti vydalo rozhodnutí o tom, že se snižuje výše úhrady, kterou je Městský soud v Praze oprávněn požadovat v souvislosti s vyřizováním žadatelovy žádosti o informace ze dne 26. 11. 2010, a to na výši danou náklady spojenými s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli.

Přípisem ze dne 19. 3. 2012 Městský soud v Praze vyzval žalobce, aby upřesnil, zda podáním ze dne minul podal též námitku podjatosti proti JUDr. Janu Sváčkovi. Žalobce tuto skutečnost dne 23. 4. 2012 potvrdil. Městský soud v Praze posléze dne 10. 5. 2012 opět předložil spis Ministerstvu spravedlnosti k rozhodnutí o této námitce, neboť o ní v předchozím rozhodnutí nerozhodl.

Dne 24. 4. 2012 vzal žalobce žalobu v části směřující proti Ministerstvu spravedlnosti zpět s odkazem na to, že požadované rozhodnutí bylo již vydáno. Na žalobě proti Městskému soudu v Praze žalobce setrval.

Krajský soud v Praze o žalobě rozhodl takto:

Žalobu proti Městskému soudu v Praze soud zamítl, neboť na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) dospěl k závěru, že Městský soud v Praze není nečinný.

Zásadní pro shora uvedený závěr bylo vyřešení otázky, jaký vztah k řízení o žádosti o informaci vedenému u Městského soudu v Praze mělo podání námítky podjatosti proti předsedovi Městského soudu v Praze. Tato námitka byla podána dne 17. 1. 2011 spolu se stížností podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto společné podání bylo předloženo Ministerstvu spravedlnosti dne 21. 1. 2011. Ministerstvo spravedlnosti však o této námitce v rozhodnutí ze dne 28. 2. 2012, ve kterém se zabývalo pouze stížnostmi ze dne 20. 12. 2012 a ze dne 17. 1. 2011, nerozhodlo. Městský soud v Praze proto spis dne 10. 5. 2012 opět předložil Ministerstvu spravedlnosti, aby o této námitce rozhodlo.

I přesto, že se v řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím na postup při vyloučení z projednávání a rozhodování věci nepoužije správní řád (s ohledem na ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím), lze z obecných principů správního řízení dovodit, že je-li bez zbytečného odkladu podána námitka podjatosti proti úřední osobě podílející se na výkonu pravomoci správního orgánu, nelze v řízení pokračovat (s výjimkou úkonu, která nesnesou odkladu) a musí být o této námitce rozhodnuto, a to služebně nadřízeným; není-li jej, nadřízeným správním orgánem. Byla-li tedy podána námitka podjatosti proti předsedovi Městského soudu v Praze jakožto úřední osobě v dané věci, je zapotřebí, aby o ní předtím, než budou v řízení činěny další úkony (mimo těch neodkladných) rozhodlo Ministerstvo spravedlnosti (srov. § 8 odst. 1 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. července 2009, čl. 13/2008-SOSV-SP).

O námitce podjatosti musí být v souladu se zásadami činnosti správních orgánů rozhodnuto bez zbytečných průtahů (§ 6 správního řádu). Není-li tomu tak, nelze přenášet odpovědnost na podřízený správní orgán. Naopak tuto odpovědnost musí nést sám ten, kdo v rozporu s danou zásadou jedná, tj. v tomto konkrétním případě nadřízený správní orgán.

Z těchto důvodů Krajský soud v Praze žalobu proti Městskému soudu v Praze zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.). Učinil tak, aniž nařizoval ústní jednání, neboť s takovým postupem soudů účastníci vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným Městským soudem v Praze rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Řízení o žalobě proti Ministerstvu spravedlnosti soud zastavil, neboť žalobce za tuto žalobu nezaplatil soudní poplatek a současně také vzal žalobu zpět.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby. Jelikož žalobce podal žalobu proti dvěma žalovaným, přičemž u každého z nich tvrdil nečinnost v odlišných řízeních, bylo zapotřebí, aby za každou tuto žalobu zaplatil samostatně soudní poplatek.

Jelikož žalobce soudní poplatek ani na výzvu soudu za žalobu proti Ministerstvu spravedlnosti nezaplatil, soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost (§ 9 odst. 7, věta poslední zákona o soudních poplatcích).

O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným Ministerstvem spravedlnosti rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ačkoli druhým důvodem zastavení žaloby bylo zpětvzetí žaloby, nezabýval se soud aplikací druhé věty tohoto ustanovení, neboť žalobce výslovně uvedl, že náhradu nákladů řízení o této žalobě nežádá.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 27. června 2012

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 27. června 2012 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 2, § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost vyhotovení:

Vlasáková